

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **I. H.**, bytem S., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.6.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 8.6.2015 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2015 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť jí byl odejmut invalidní důchod a přitom dle ní její zdravotní stav odpovídá invaliditě I. stupně, proto byl nedostatečně zjištěn či chybně posouzen, a to i v řízení o podaných námitkách. Žalobkyně uvedla, že její zdravotní stav se zhoršil, léčí se na psychiatrii a neurologii, trpí psychickými depresivními stavy, nechutenstvím, bolestmi břicha a páteře. Sdělila, že má základní vzdělání a pracovala většinou v dělnických profesích. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (K žalobě připojila i kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 25.5.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 8.4.2015, jímž jí byl od 12.5.2015 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém

pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 27.3.2015 již není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 25.5.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 19.5.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles její pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %; žalobkyni byla přiznána vzhledem k aktuálnímu zdravotnímu stavu a se zohledněním zdravotního stavu komplexně horní hranice 20%, která ve smyslu § 3 vyhlášky nebyla změněna, takže nečiní potřebných minimálně 35%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.3.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 19.5.2015 soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity 27.3.2015.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 22.6.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.5.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 27.5.2015.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 7.9.2015, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (25.5.2015) žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, jelikož nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle kapitoly XIII., oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky na horní hranici 20%, když se jedná o lehké funkční postižení, přičemž horní hranice byla zvolena s přihlédnutím k dalším onemocněním žalobkyně, zejména ke smíšené úzkostně

depresivní poruše bez psychotických změn a divertikulární nemoci tlustého střeva bez závažnějších komplikací. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nebyla změněna, neboť podmínky pro jejich použití nebyly splněny a zdravotní stav žalobkyně po prodělaném onkologickém onemocnění je stabilizován bez klinických známek recidivy maligního onemocnění. Dle komise je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně CB syndrom, s projevy kořenové iritace bez známek kořenového postižení na horních končetinách s lehkým omezením funkce krčního úseku páteře, levostranný LS syndrom s mírným omezením funkce bederního úseku páteře. Žalobkyně není schopna práce s těžkou fyzickou zátěží, s manipulací těžkými břemeny, v dlouhodobě neměnných polohách páteře, je schopna práce s dodržением podmínek platných pro vertebropaty.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Sokolově dne 22.10.2015 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem, protože vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu není schopná vykonávat jakoukoliv práci a žádný lékař se k jejímu stavu nevyjádřil správně písemně. Žalobkyně doplnila zaměstnání, které vykonávala a dále doložila novou lékařskou zprávu z psychiatrického oddělení, kde byla v době výsledku hospitalizována. Dále uvedla, že po jednání u posudkové komise se její stav zhoršil, je velmi unavená, vyčerpávají jí i činnosti doma, natož případná cesta do práce, a to jak fyzicky, tak psychicky, dříve se bála léčit na psychiatrii, ale v současné době z toho nemá strach; také sdělila své aktuální zdravotní komplikace a souhlasila s projednáním věci v její nepřítomnosti.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila po jednání konaném dne 7.1.2016 svůj posudek* za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní, když jako rozhodující zdravotní postižení zvolen levostranný CB syndrom s projevy kořenové iritace bez známek kořenového postižení na horních končetinách s lehkým omezením funkce krčního úseku páteře, levostranný LS syndrom s mírným omezením funkce bederního úseku páteře. Psychiatrické postižení ve smyslu úzkostně – depresivní poruchy bylo vzato v úvahu při hodnocení horní hranice uváděné procentuální ztráty. Žalobkyně dodala psychiatrickou zprávu z hospitalizace na psychiatrickém oddělení Nemocnice Ostrov od 6.10.2015 do 14.10.2015, přičemž se jedná o novum ve zdravotním postižení ve smyslu zhoršení psychického stavu a je tedy otázkou nového posudkového hodnocení. K datu posouzení, tj. k datu 25.5.2015, nelze z doložených lékařských nálezů prokázat, že se jednalo o středně těžké funkční postižení, které by odůvodňovalo přiznání/ponechání invalidity prvního stupně. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na den 27.3.2015, tedy jednáním na oddělení LPS OSSZ Sokolov, z důvodu dlouhodobé remise dříve invalidizující gynekologické malignity (1993) a lehké funkční postižení při levostranném CB syndrom bez známek kořenového postižení nedosahující stupně invalidity. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění bylo doručeno žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 10.3.2016 se žalobkyně neúčastnila, svoji nepřítomnost omluvila dne 8.3.2016 kvůli hospitalizaci a souhlasila s tím, aby jednání proběhlo bez její přítomnosti. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise i na jeho doplnění, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla nadále invalidní v prvním stupni; s ohledem na předložené lékařské

zprávy z doby po 25.5.2015 je v zájmu žalobkyně, aby si podala novou žádost o invalidní důchod u příslušné OSSZ, kdy bude posouzen znovu její zdravotní stav.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který jí byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být ponechána invalidita prvního stupně pro jí popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobkyně zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů a ty jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 25.5.2015*. Pokud u žalobkyně již došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu např. ohledně psychických potíží, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až

třetího stupně v novém správním řízení, jak doporučila i PK MPSV a zástupce žalované s ohledem na hospitalizace. Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav, ale je vázáno na aktuální zdravotní stav.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2015 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 7.9.2015 doplněného dne 7.1.2016, který byl vypracován na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před i po vydání napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2015, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobkyně zcela shodně, když míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20%, což však nedosahuje potřebných nejméně 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV, který je stěžejním důkazem v této věci, soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a psychiatrie po zhodnocení veškeré doložené zdravotnické dokumentace žalobkyně i z předložených lékařských zpráv a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 8.4.2015. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s přáním žalobkyně, jelikož rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. března 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně